

Indonesië 2015

Deel 8

Java – Sumatra

Samosir is een eiland in het Tobameer, dat 45 km lang en 20 km breed is.

We gaan eerst via een eindeloze slechte weg als op de heenweg richting Tuk-Tuk. Onderweg stoppen wij bij hetzelfde Padang restaurant waar het dienstertje nog steeds mank loopt. Ik ga nu met haar mee de open keuken in waar ze ook de afwas doet van borden en dergelijke. Oh djee, denk ik, dat afwas water komt uit de kraan en het water is niet gedistilleerd! Ik maak weer een praatje met haar. ‘Nog steeds pijn aan je enkel?’ fluister ik. Ze knikt alleen maar.

We rijden verder met diverse stops. Interessant is het om te zien hoe koffie wordt geplukt. We stappen uit om te zien hoe handig de vrouwen daarin zijn.

Een ervan weet niet hoe gauw ze van de ladder af moet met een mand vol koffiebonen. Brutaal zegt ze tegen Peter ‘hoeveel koffie wil je hebben en betaal je in Dollars of in Marken of wil je alleen een foto nemen’. Peter loopt weg en ook de chauffeur heeft de auto een eindje verderop gezet.

Ik zeg in vloeiend Bahasa Indonesia ‘pilih² tebuch?’

Ze giert het uit van het lachen, ik ook. ‘Horen jullie dat?’ zegt ze tegen twee vrouwen die onder een afdakje zitten. Zij barst opnieuw in lachen uit.

Ik zeg ‘ik loop maar weer verder want jullie raken niet uitgelachen’.

Peter loopt de weg af en heeft van een andere vrouw iets verderop een foto kunnen maken die koffiebonen plukt. Verder maakt hij doodkalm wat foto's.

Een hoop nieuwsgierige mensen blijven op afstand toekijken. Graag heeft hij van de kinderen foto's willen maken. Die rennen uit het zicht in huis om even later te

voorschijn te komen wanneer hij voorbij is.

Onderweg worden wij opgeschrikt door een wegafzetting door de Militaire Politie en iedere vrachtwagen of auto moet aan de kant. Iedereen moet uitstappen voor controle. De MP, 15 man sterk, zijn tot de tanden toe bewapend met mitrailleurs.

Ik ga ook maar aan de kant staan. Onze chauffeur moet de achterbak openen en zelfs zijn koffer openen!

Treiterend, vind ik, opent de MP met de loop van zijn mitrailleur het doorzichtige boven vakje van zijn koffer.

Zelfs

met glazen als een jampot in een bril is niets te zien. Het is eigenlijk achteraf een lachertje, alles bij elkaar genomen. De mannen van MP willen maar al te graag worden gefotografeerd.

Later legt de chauffeur uit dat wij vanuit Aceh zijn gekomen en van hieruit worden drugs gesmokkeld.

Bij nog een stop maakt Peter foto's van twee jongens die op een karbouw zitten en lachend naar hem kijken en van een karbouw met haar jong.

We rijden nog steeds richting Tuk-Tuk voor het uitzicht op het Tobameer. Veel is er niet te zien

want het is mistig en in een soort warung drinken wij kopi tubruk van vers gemalen koffie. Heerlijk! Ik koop daar een selendang met kwastje aan de korte zijde. We hebben nog 20 km te gaan voordat wij in het hotel in Samosir zijn.

Het lijkt een fluitje van een cent, die 20 km, maar nogmaals de weg is zo slecht én het schemert al een beetje met hier en daar mistflarden.

Het eerste hotel in Samosir heeft nog een prachtige kamer. De manager zegt eerlijk dat de kamer naast die van ons gerenoveerd wordt met wat lawaai. Dat lawaai is te alleen te horen van 8.00-17.00 uur. Dat vinden wij maar niets en weigeren de kamer. De chauffeur weet een ander hotel met ook prachtig uitzicht op het Tobameer met een mooie tuin en platje.

Deze dag onderweg stromende regen en veel haarspeldbochten. Na eerst eindelijk een warme douche te hebben genomen en mijn inmiddels stugge haar heb kunnen wassen, gaan we nog even naar het restaurant om wat te drinken. Wij zijn moe van deze dollemansrit en komen bij op ons platje in werkelijk heerlijke stoelen. Pas om 11.00 uur gaan wij naar bed.

De volgende dag regel ik bij het ontbijt roomservice, met andere woorden kopi tubruk op ons platje om 7.30 uur. Het ontbijt is weer lekker ouderwets (a la carte). De vuile was uitgezocht en ingeleverd

en dan pas inchecken.

Ik heb direct een tukang pijit besteld om 11.00 uur.

Om 11.00 uur geen tukang pijit gezien en ik ga terug naar de bali. Ze zijn het vergeten! Hoe toch dese? Ze komt over 10 minuten.....en inderdaad, ze komt.

Het platje wordt schoongemaakt met een sapu lidi en natuurlijk help ik mee. Het aardige dienstertje doet haar benen rond de sapu lidi alsof ze een heks is. Ze moet eens weten dat ik ook een sapu lidi thuis heb om het onderlaken te sapu. Inmiddels heb ik het bed in al orde gemaakt in afwachting van de tukang pijit.

Dat hoeft eigenlijk niet, want elke dag wordt het bed verschoond. Inderdaad komt het aardig dienstertje met kopi tubruk en pisang goreng volgens afspraak. Ik word één uur lang gemasseerd. Aduh hier en aduh daar geef ik haar aanwijzingen.

Er is ook een winkeltje. Peter past enkele T-shirts, maar helaas is er niets in zijn maat. Met de chauffeur bespreken wij de tripjes die wij nog zullen maken.

Wanneer ik gemasseerd word gaat Peter foto's maken van de omgeving van het hotel. We hebben eigenlijk niets te doen en gaan lekker naar bed voor een siësta. Wat vliegt de tijd. Na weer een kopi tubruk is het tijd om richting restaurant te gaan. Om 19.30 uur een hapje eten. Ik neem tahu en Peter spaghetti. Het is inmiddels alweer donker.

De volgende dag is er een hele familie op bezoek in het restaurant

en er schuiven steeds meer bij. Ze zijn nieuwsgierig naar die Belanda's waarvan één hun taal spreekt.

We blijven drie dagen in het hotel en lopen achter op het schema en hebben nog een kleine twee weken. Op Sumatra 11 dagen nog en daarna 3 dagen Jakarta. Niettemin besluiten wij nog een dag langer te blijven in het hotel in Samosir. Ik ga het trapje af om te zwemmen in het Tobameer. Het water is voor mij te koud. Het liefste ben ik van de springplank gesprongen zo het diepe water in. Het wordt alleen pootje baden.

We gaan op weg voor een toertje waar wij een Barakdans te zien krijgen.

Op de tribune zijn veel toeristen die dat ook willen zien.

De dans is echt gemaakt voor de toeristen. De dansen zijn anders dan op Java of Bali.

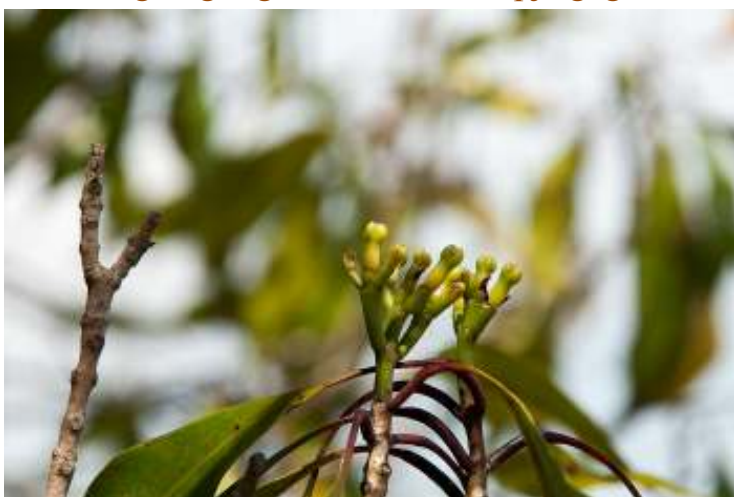
Jammer dat het geen authentieke dansen zijn.

We gaan maar winkelen in Tomok voor wat souvenirs, maar zien niets bijzonders. Het is eigenlijk een grote pasar en op enkele plaatsen overdekt. Alle winkeltjes verkopen dezelfde spullen. De ene vrouw wenkt ons. Boleh tawar hier. Wij gaan haar winkeltje binnen, maar er is niets van onze gading. Uiteindelijk twee T-shirts zonder mouw met opdruk gekocht voor Peter, want hij heeft het erg warm. De chauffeur heeft ons daar afgezet. Zelf zit hij in een kleine warung. We gaan naar het herkenningspunt waar de chauffeur ons heeft afgezet en rusten uit op een steen.

Er is een klein winkeltje dat onze aandacht trekt. Ik ga erop af en zie dat ze van alles verkoopt, van die onzin dingetjes. Ik koop bij haar twee krètèk sigarettenpakjes. Peter komt ook kijken en weet precies om welk merk het gaat. Onderweg nog ergens een klein hapje gegeten en Peter maakt foto's van de

Kruidnagel- en de Cacaoboorn. De volgende dag worden de koffers door Peter her-gesorteerd. Het is een zootje geworden. Bij het winkeltje spreekt een Duitse vrouw mij aan. Ze is op zoek naar familie die in ons hotel logeert. Ik heb haar met handgebaren ergens naar rechts geattendeerd op het hotel dat wij wegens

renovatie niet hebben genomen.

Vandaag doen we net alsof er ons niets te wachten staat.

Lekkere lunch zoals een hamburger met zuurzak sap en teh botol sosro.

Ik babbel nog met het personeel en deel intussen wat zeepjes uit.

Wanneer ik een siësta wil nemen zijn een stelletje Chinezen erg luidruchtig pal naast onze hotelkamer.

Ik roep ze tot de orde.

Op het Tobameer zijn toeristen boten die rondvaren. Ik heb mij niet opgegeven. In de avond ons reisschema heringedeeld. Peter betaalt de rekeningen van het hotel. Hij vindt de temperatuur in de avond heerlijk 26 graden Celsius. Daarentegen heb ik het knap koud met de wind

die daar altijd waait over het koude meer. We lachen samen zachtjes in het donker. We zijn backpackers, maar dan met koffers! We moeten morgen vroeg op. Om 10.00 uur vertrekt de Ferryboot naar Siporok.

Wordt vervolgd.
Mila Boom-Schenkhuisen

